

RDEČI PRAPOR

Izhaja vsako sredo in soboto.
Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 ltr, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 lgsi. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Triletnica delavsko-kmečke ruske republike.

V nedeljo bo tri leta, odkar so začele sirene petrograjskih fabrik in pozvale delavstvo in kmečki narod, — organiziran v ljudskem parlamentu, v delavskih, vojaških in kmečkih sovjetih — da vrže oblast kapitalistov, oblast izkoriščevalcev in njih hlapcev, ter ustanovi delavsko-kmečko, sovjetsko republiko.

V dveh tednih je močna roka združenega delavca in revnega kmeta pomelala gnilo vlado kapitalistov in veleposestnikov ter njihovih socijaldemokratskih podreptnikov. Skoro brez žrtev je vzel delavni narod usodo Rusije v svoje roke in vpostavil nov tip države, sovjetsko republiko.

Tako se je pričela socijalistična, proletarska revolucija, ki je začela rušiti svetovni kapitalistični sistem po železnih družabnih zakonih, ki je začela osvobodovati zatirane razrede in narode Rusije in ki si je zapisala na svoje rdeče zastave osvoboditev vseh potlačanih razredov in narodov izpod jarma imperijalizma.

Dekret o miru je bil prvi veličanstveni akt osvobodilne akcije ruskega proletarijata. On je sredi splošnega klanja narodov prvič po treh letih mesarske klavnice svetovne vojne izrazil stvarno voljo ruskega naroda po pravičnem miru brez kontribucij na podlagi stvarne samoodločitve narodov.

Dekret o zemlji je stvarno in zakonsko oddal vso zemljo v roke tistim, ki na nji delajo in tako za večne čase uničil oblast veleposestnikov, prekupčevalcev in špekulantov z zemljo.

Dekret o delavski kontroli nad tovarniškimi podjetji je vzel neomejeno pravico fabrikantom izkoriščati delavstvo in pripravil pot k popolni socijalizaciji podjetij, ki je danes po treh letih do malega izvršena. Na ta način so vsa bogastva, rudniki, zemlja, fabrike, veletrgovine iztrgane iz rok par tisočev izkoriščevalcev in so postala last celokupnega delavnega naroda.

Nacionalizacija bank je dala ta najvažnejši aparat kapitalističnega gospodarstva, potom katerega so oni izžemali ljudstvo, v roke tistih, ki producirajo.

Proglšenje pravic delavnega naroda je uzakonilo vse politične in gospodarske pridobitve ljudstva in postavilo nove temelje kot vzor za bodočo perijodo človeške družbe.

Delavsko kmečki sovjeti so postali velika univerza ljudstva, kjer se narod uči upravljati državo, vežba v političnem, gospodarskem in kulturnem polju.

Gledališča, velike zgradbe, biblioteke, univerze itd. so postale pristopne vsem nadarjenim delavcem in kmetom, kar po bliskovito razvija kulturne sposobnosti ljudstva, ki je do tedaj tavalo v temoti in bilo zaslepljevano. **Tiskarne**

In papirnice so postale last ljudstva. Milijoni najboljših klasičnih knjig in časopisov so zatrli šundliteraturo in bulvarno časopisje, potom katerega so kapitalisti držali narod v temi in neznanju.

Ogromno delo sovjetske revolucije je kot jarko solnce zasijalo po celi Evropi in probudilo speče množice na celem svetu. Ko je praznovala sovjetska republika svojo prvo obletnico, je prišla vest, da je nemški imperijalizem zrušen. Nemški imperijalizem je bil prvi zunanji sovražnik sovjetske republike. On je sklenil Brestlitovski razbojniški mir samo zato, da izvrši vse priprave za zadavljenje delavsko-kmečke republike. Ali je on je ni zadavil, pač pa se je zadušil v svoji lastni požrešnosti.

To je bila prva obletnica ruske sovjetske republike in ob enem prva velika zmaga nad zunanjim sovražnikom.

Toda imperijalizem antante je stopil na mesto nemškega imperijalizma ter začel sistematičen boj proti delavsko-kmečki oblasti. Poslal je v boj čehoslovaške legijonare, organiziral vstajo in pohod carskih generalov, Kolčaka in Denikina.

Ali velika je moč združenega delavstva in kmečkega ljudstva. Češke legijonare in Kolčaka so vjeli, razorožili in kaznovali, Denikinovo armado so razbili na vršinah Kavkaza. V drugem letu svojega obstoja je delavsko-kmečka republika očistila ogromno ozemlje Rusije od vseh agentov antantnega imperijalizma in prisilila antanto, da se začneja poganjati o vzpostavitvi gospodarskih odnošajev.

Navzlic neprestanim bojem z notranjimi in zunanjimi sovražniki je ruski delavec in kmet neumorno gradil novo gospodarsko stavbo in ukrepljeval politično gospodarsko svoj položaj.

Na mesto svobodne trgovine, špekulacije in tatvine je stopila združna organizacija, v kateri je učlanjena danes ogromna večina naroda. Vrhovni gospodarski sovjet organizira celokupno gospodarstvo na novih naprednih načelih.

V obrambo pravic delavnega naroda, v obrambo delavsko-kmečke republike je organizirana delavsko-kmečka rudeča armada, ki je zadivila svet s svojimi zmagami.

Danes je sovjetska Rusija že preživela najtežjo politično-gospodarsko krizo, dobila zopet v roke pokrajine bogate na žitu (Ukrajina, Sibirija), bogate na bombažu (Turkestan), bogate na premogu (Ural in donski bazen) in kavkaško nafto. Ona je uspela zaključiti mir s svojimi sosedi Finci, Latiši, Estonci, Poljaki, ter ravno sedaj podi posleduje ostanke antantnega agenta, vojsko generala Wrangla iz Krima.

Evropski proletarijat, ki je dozdej

samo izražaval simpatije sovjetski republiki, je začel stopati aktivno na plan in začel boj. Vedno jasnejša je proletarijatu stvarnost, da iz sedanje politično gospodarske krize ni drugega izhoda kot diktatura buržoazije, prenos vseh vojnih bremen na rame delavnega ljudstva — ali pa proletarska demokracija ali delavsko-kmečka država, sovjetska republika in prenos vseh bremen današnje krize na bogataški razred.

Vedno jasnejše je širokim masam dejstvo, da so dani vsi materialni predpogoji za proletarsko revolucijo. Gre zato, da se pripravijo tudi duhovni predpogoji, da se zrevolucionirajo možgani in otresejo kapitalistične omotice. Tudi to se vrši po bliskovito. Komunistično gibanje raste po celem svetu ne z dnevi, temveč od ure do ure. Moč proletarskega razreda na celem svetu raste od minute do minute.

Tri leta socijalne proletarske revolucije so nas mnogo naučila.

Stojimo pred velikimi usodopolnimi trenotki v Evropi. Proletarski razred v Evropi stopa iz defenzive v ofenzivo. Težke so naloge, ki ga čakajo. Ali on lahko zgubi samo svoje verige, zavojuje pa lahko celi svet.

Proletarijat celega sveta pa z občudovanjem gleda na veliko idejo ruskega proletarijata, storjeno v treh letih njegove oblasti. On odtod črpa pouke in moči za poslednji odločilni boj.

Ob triletnici ruske proletarske revolucije jugoslovanski proletarijat pošilja bratske pozdrave junaškemu ruskem proletarijatu. Najlepše bomo proslavili triletnico, če v dejanju izvojujemo uspešno neposredni boj proti naši domači buržoaziji, pri volitvah v konstituanto, boj, ki nas bo izvežbal in pripravil na poslednji in odločilni boj proti kapitalizmu za vzpostavitev sovjetske republike Jugoslavije.

Četrto leto, v katerega stopa sovjetska Rusija, bo prineslo ruskem proletarijatu nove zmage le tedaj, če bo mednarodni proletarijat izvršil svoje dolžnosti.

Kako se krade ljudsko premoženje!

Državni proračun kraljevine SHS je tisto ogledalo, ki najnatančneje kaže vse strahovito ropanje, ki ga jugoslovanska buržoazija vganja nad delavnim ljudstvom v mestih in na vaseh. Vrzimo samo en pogled na lanski in na letošnji državni proračun, pa bomo o tem globoko prepričani.

Lanski proračun je bil določen na okoli 6 1/2 milijard kron in primanjkljaj pa na 2 1/2 milijarde kron. Toda kaj se je zgodilo? Na koncu leta je primanjkljaj znašal okoli 10 milijard kron, to je štirikrat toliko, kakor je obljubil minister za finance Ninčič. Kaj pa pomeni ta ogromni primanjkljaj v državnem proračunu? To pomeni, da se

je tekom lanskega leta državni dolg zvišal za novih 10 milijard.

Tako je bilo lani. Kako je pa letos?

Letošnji proračun je določen na približno 12 milijard kron. Finančni minister je obljubil, da bomo imeli letos okoli 1/2 milijarde državnega deficita.

21. oktobra pa je izjavil finančni minister, da so se že doslej izdatki povišali za nove 2 milijarde 400 milijonov kron. Iz tega dejstva jasno sledi, da bo letošnji deficit prej večji kakor manjši od lanskega. To leto prinaša delavnemu ljudstvu nova bremena, nove dolgove.

Ako se vprašamo, kdo je tisti, ki golta te silne svote denarja, dobimo sledeč odgovor:

Največ vzame vojno ministrstvo, t. j. 4 1/2 milijarde kron. Militarizem požre skoro tretjino celega državnega proračuna. Najgroznejše pri celi zadevi pa je, da je letošnji proračun izdatkov za vojaštvo dvakrat večji kot lani. Zakaj? Zato ker imamo brez vsake potrebe na nogah 120.000 vojakov in pa 50.000 žandarjev.

Čisto jasno je, da nobeni ljudski interesi ne zahtevajo tako ogromne oborožene sile. Kdo torej rabi vso to ogromno armado in teh 40.000 žandarjev? Rabi jih celokupni vladajoči razred bogatašev, rabijo jih vse meščanske stranke, ki čutijo, da se jim majo tla pod nogami, ki se boje revolucije zatiranih delavskih in kmečkih množic in hočejo s pomočjo vojaštva in žandarmerije nadaljevati svoje nasilno gospodarstvo tatvine, ropa in odiranja.

Najzanimivejše pri tem je, da pri teh ogromnih vsotah naši vojaki grozno trpe in naravnost umirajo po nekod od pomanjkanja. [Kdo torej požre vse te milijarde?

Zraven armade grede največji izdatki na **uradništvo,** t. j. 5 milijard 200 milijonov kron.

Toda ta vsota je tako neenakomerno razdeljena, da nižji uradniki, ki nosijo na svojih hrbtih celo breme državne administracije, **trpijo lakoto** s svojimi družinami, dočim visoki uradniki, ki nič ne delajo, prejemajo velikanske plače. Kralj dobiva n. pr. 5 milijonov 520 tisoč kron na leto, kar pomeni 460 tisoč kron na mesec ali 15 tisoč 520 kron na dan.

Kakor vidimo, grede samo na vojaštvo, žandarmerijo in urade skoro 2/3 celokupnih državnih stroškov.

Med tem časom pa **invalidi berajo in vdove in sirote umirajo od lakote.** Za invalide v celi državi Jugoslaviji je določeno samo 1 milijarda 200 tisoč kron, medtem ko število oseb, ki so navezane na invalidsko pomoč, znaša po uradnih podatkih finančnega ministrstva najmanj 1,650.000, deloma pravih invalidov, deloma invalidskih družin. To pomeni, da pride, če bi se v resnici prav delilo, na posamezno osebo okoli 720 kron na

leto ali 60 kron na mesec! V resnici pa je še veliko slabše. Z vojnimi sirotami (otroci) pa stoji zadeva še mnogo huje. Teh je v Jugoslaviji najmanj 500 000. Državni proračun daje samo 36 milijonov kron državnemu odeljenju za zaščito otrok. Tako bi prišlo na vsako siroto — otroka po 8 kron na mesec, če ne bi velik del te svote pogoltnila birokracija tega državnega odeljenja.

Naj bo konec za danes! Vemo, kako stoji z brezposelnim zavarovanjem, vemo, kako s starostnim zavarovanjem in kolikor je še takih poglavij iz rajske knjige o Jugoslaviji pod vlado razreda bogatašev in meščanskih strank.

Delavci ročni in duševni, revno in delavno kmečko ljudstvo, ali hočemo, da se nam taki proračuni napišejo še za prihodnje leto? Ako je to naša želja, tedaj volimo 28. novembra klerikalce, liberalce, samostojne, narodne socialiste in socialdemokrate.

Če pa hočemo, da se potegne križ čez vse državne dolgove, da se vdari po globokih žepih bogatašev, da se napravi konec neprestanemu oboroževanju, da se strmoglavni oblast bogatašev in oderuhov in vpelje oblast delavcev in kmetov, tedaj se zberimo vsi pod rdečo zastavo revolucionarne Komunistične Stranke in podajmo si složno roke, v znamenju komunističnega grba, kladiva in srpa — bratske združitev delavca in kmeta!

Revolucionarnim delavcem Nemčije.*)

Delavci, proletarci!

Obračamo se na vas v uri, ki je za potek nemške kakor tudi svetovne revolucije izvanredne važnosti. Nemški revolucionarni proletarijat je na razpotju.

V dolgih, težkih bojih so se borili nemški proletarci za komunizem. Mi vsi se še spominjamo časov pred dvema leti, ko so se vrnila nemški proletarci z bojišča: siti vojne so le nejasno slutili, da se mora sedaj odpreti nov svet, in so šli za klicem onih, ki so naštevati stare in med tem tisočkrat pokvarjene fraze prejšnje socialdemokracije. Velike množice so verovale še vedno onim, ki so bili takrat njihovi voditelji, da postanejo kasneje njihovi rablji.

Nezavisna soc. demokratična stranka je bila takrat še majhna. Nastala je iz opozicije proti vojni; združevala je pacifiste, kakor Bernsteina in Ströbla, meščansko-demokratične revolucionarje, kakor Ledeboura in veliko jato socialdemokratičnih politikov, kakor Haaseja, Dittmanna, Kautskega.

Ti so mislili, da bodo mogli potom krepkega parlamentarnega protesta in potom parlamentarnega skupnega delovanja rešiti težke naloge socialne revolucije. Tako se sedeli skupaj z Ebert-Scheidemann-Landsbergom v vladi ljudskih poverjenikov, katerih edino delo je bilo: na novo postaviti oblast meščanstva na podlagi vzpostavljenega parlamenta.

Delavci, sodrug!

V tistih dneh, ko so še tavale velike množice nemškega proletarijata v socialdemokratičnih ali Hilferdingovskih iluzijah, je mislil del teh, da mora izstopiti iz te zmešnjave.

*) Prinašamo ta oklic, ki so ga izdali Komunistična Stranka Nemčije, Neodvisna Socialdemokratična Stranka Nemčije in predsedstvo Komunistične Internacionale, ker je potrebno, da je naš proletarijat pravilno poučen o položaju v drugih deželah, zlasti ker Kristanov »Naprej« in Golouhova »Enakost« namenoma prinašata neresnična poročila o svetovnem proletarskem gibanju.

Sodrug Komunistične Stranke Nemčije!

Karl Liebknecht in Roza Luxemburg sta nosila takrat vašo zastavo. Vi ste se sestali takrat kot mali trop. Vi ste takrat z njima v prvi vrsti branili misel komunizma. Vi ste stali takrat z njima na čelu v vseh bojih. Vas je zadel meč protirevolucije najsilnejše. Vzeli so vam vašo voditelja. Število vaših mrtvecev je velikansko. Vas so vrgli v ječe, prestatati ste morali najhujše preganjanje. Za marksistični duh ste se morali boriti v lastnih vrstah. Učili ste se sami v trdi vzgoji. Vi ste ostali dostojni dediči duševnega zaklada, ki so ga vam zapustili vaši mrtveci.

Sodrug! Neodvisne Socialdemokratične Stranke Nemčije!

Tudi vaša šola je bila dolga in težka. Tudi vi ste se borili ti dve leti v mnogih, mnogih bitkah. Tudi vaša kri je tekla. In vaša pot je bila posebno težka, ker ste se dolgo in vztrajno borili z napačnimi in gnilimi ideologijami v lastnem taboru raznih Hilferdingov, Kautskyjev in konsortes. Napeli ste svoje moči, toda prehiteli so vas s parlamentarnimi »akcijami«. Vstali ste na boj proti vašim tlačiteljem, toda izvili so vam vašo silo s frazo o demokraciji. V dolgih mesecih, ko je Noske izvajal nad vami kruto vlado kapitala, ste spoznali:

diktaturo meščanstva more vreči samo železna pest proletarijata, samo diktatura proletarijata.

Tisoči in tisoči vaših bratov, ki ste jih videli pobite od Noskeja, so vas učili:

Vrata, ki odpirajo pot iz vaše bede, more odpreti le sila, strahovlado meščanstva in njene bele garde morete premagati edino le s tem, da vračate milo za drago. Del vaših »desnih« voditeljev se je temu uprl. Tem naukom, ki ste si jih pridobili iz potoke nemške in ruske revolucije, so vedno postavljali nasproti stare socialpacifistične in oportunistične fraze. Na ta način so oslabili vašo moč. Voditelji, ki so vas še vedno priklepali na oportunistem, so vam sesali vašo sivo.

Vedno krepkejše ste se upirali vi kot levo krilo tem nakanam. Vi pa ste sedaj našli moč, da raztrgate vezi. Vi ste potisnili na stran vse one, ki so se postavili med vas in komunizem. Odstranili ste poslednjo oviro. Sodrug! Prišli ste do tega, kar smo mi in vi že davno vedeli, da boste prišli: do komunizma.

Sodrug Komunistične Delavske Stranke Nemčije!

Mi ne pozabljamo, da so se mnogi od vas borili z vsemi drugimi in da ste pogosto stopali na čelu revolucije. Veliko vas, večina mogoče, ste bili nekoč v Zvezi špartakovcev z drugimi komunisti. Kasneje ste bili ločeni, celo v sovrastvu ste bili s svojimi prej najboljšimi prijatelji.

Vi niste mogli deliti naukov, ki so se jih ti dobili v nemški revoluciji. Mi vam tega ne očitamo. Če ste tako delali, ste delali to v najboljši veri, da služite revoluciji. Mi pa, sodrug, mislimo, da morate sedaj še enkrat premisliti ves pretekli čas. Veliko se je izkazalo za resnično, kar ste vi imeli za neresnično. Vi ste smatrali Wolffheima in Laufenberga, ki sta vas takrat vodila, za revolucionarja. Videti pa ste morali, kako sta prbežala v tabor protirevolucije. Vi ste šli za Ottonom Rühle. Videti pa ste morali, kako je prbežal ta vrtoglavec na pomoč ljudem protiboljševiške lige. Vi ste smatrali stališče komunistične stranke v vprašanju parlamenta izma in strokovnih organizacij za napačno ali pa še slabše; videti pa ste morali, kako so komunisti vseh

dežel v večtedenskih posvetovanjih na kongresu v Moskvi prisvojili to stališče in kako se vaši voditelji, ki ste jih poslali v Moskvo, niso upali vzpričo kongresa zastopati vašega mnenja, ki so ga oni pred vami izdali za svojega. Mi mislimo, sodrug, da tudi vi niste brez sledu prestali krute šole tega časa. Mi upamo, da vas bo ta poziv napotil, da še enkrat premislite svoje stališče in da boste potem sodelovali pri velikem delu, h kateremu vas tudi kličemo. V združenih komunističnih stranki imate tudi vi mesto.

Delavci, nemški proletarci!

Tako ste torej hodili različna pota in ste potovali k istemu cilju: h komunizmu. Vaši sovražniki so se pri vsakem »razkolu« veselili nad razkrojem delavskega razreda. Sedaj naj vidijo, da je bilo njihovo veselje prazno. Sedaj jim moramo pokazati, kako se je v ognju tolikih bojov, ki so jih bili proletarci med seboj, vendar izkovalo kladivo, ki udarja na glavo meščanstva: enotna, velika Komunistična Stranka.

Delavci, sodrug!

V ta namen vas kličemo. Kličemo vas v uri, polni nevarnosti. Nemško gospodarstvo propada. Podjetja zapirajo vrata za vrati. Ljudstvo se pogreza v siromaštvo. Na stotisoče brezposelnih se potika po ulicah. Do zob oboroženo meščanstvo preži v močnih zvezah na uro, v kateri upa, da vas bo končno veljavno pobilo. V vzhodni Prusiji in Bavarski so zgradili močne trdnjave. Vsaki dan lahko udari ura, ki vas kliče k delu osvoboditve. Ne obotavljajte se.

pomagajte vstvariti enotno stranko nemških komunistov.

Delavci, sodrug!

Delo, h kateremu vas kličemo, je delo rešitve nemške revolucije. To delo je obenem tudi pomoč internacionalnemu proletarijatu, ki ga morate dopolniti. Vaši bratje v vseh deželah so bolni od istih bolezni, zaradi katerih ste vi do sedaj trpeli. Tudi oni so še vedno zvezani od vseh socializdajalcev in vseh socialpacifistov. Tudi tam se težko bore danes revolucionarni proletarci proti svojim sovražnikom v lastnem taboru. Vsi gledajo na vas. Pokažite svojim sodrugom, kako si proletarijat kuje orožje, s katerim bo razbil svoje sovražnike.

Proletarci!

Mislite tudi vsi na Rusijo. Mislite na tri težka leta, ki jih sedaj nosi ruski proletarijat in se bori za vas. Pomislite na dolga leta, katera so se borili in so bili trdno prepričani: proletarci celega sveta, obenem tudi nemški, bodo storili isto, kar so oni storili. Pomislite na to, da se je tam na vzhodu dovršilo največje dejanje, ki ga še ni bilo, odkar so zatiranci na svetu.

Pomislite na to, da je potrebno kovati obroč, ki naj to predhodnico svetovne revolucije z vami vred osvobodi okov. Pomislite na to, kako hoče potop laži in obrekovanj oskruniti to delo. Pomislite na to, kako vaši včerajšnji voditelji, Dittmann, Ledebour, Wolffheim, Rühle, na vas mečejo blato. Pomislite na to, da se morajo proletarci zbrati in jih je treba peljati k onemu največjemu delu, ki ga še ni doprinesla nobena druga stranka.

Komunistična Internacionala je to, ki vas kliče.

Delavci, proletarci!

Mogoče je zopet zgodovina, kakor julija 1914, položila v roke nemškemu proletarijatu usodo delavske internacionale. Nemški proletarijat takrat ni spoznal svoje naloge.

Pokažite, da je vas učilo vaše trpljenje. Na vas je ležeča prva zgradba komunizma v zapadni Evropi.

Delavci, sodrug!

Spoznajte, kako velika je vaša naloga. Čas je, da se strnejo revolucionarni proletarci Nemčije, celega sveta.

Živela združena komunistična stranka Nemčije!

Živela nemška revolucija!

Živela svetovna revolucija!

Berlin, koncem oktobra 1920.

Osrednji odbor Neodvisne Socialdemokratične Stranke Nemčije:

Ernst Däumig, Adolph Hoffmann, Wilhelm Krenen, Walter Stoecker, Bertha Brauthal, Otto Zäbel, Richard Müller, Curt Geyer, Marta Arendsee, Emil Eichhorn, Paul Schindler.

Centrala Komunistične Stranke Nemčije: (Sekcija Komunistične Internacionale):

Klara Zetkin, Paul Levi, August Thalheimer, Ernst Meyer, Wilhelm Pieck, Hugo Eberlein, Heinrich Brandler.

Izvrševalni odbor

Komunistične Internacionale:

Predsednik: Zinovjev.

Celjski zbor socialpatrijotov

Rakova pot slovenskih »socialdemokratov«.

V Celju se je zbralo pretečeno soboto in nedeljo nekaj čez sto ljudi, ki so pooblastili eden drugega in se nazvali delegatje. Najštevilnejše so bili zastopani uradniki bolniških blagajn, nastavljeni konzumnih štacun, strokovnjaki-tajniki. Bilo je s štajerskega tudi nekaj delavskih in kmečkih zastopnikov, ki pa so videč neresnost in nenačelnost govornic, zapustili ta žalostni kongres ter deloma odšli domov, a zavednejši zastopniki socialistične levice pa so prišli na našo konferenco za štajersko volilno okrožje v Trbovlje, kjer se je postavila enotna proletarska kandidatna lista za Štajersko. Tu omenjamo samo s par besedami, kot odgovor napihnjemu člankarju Napreja (kompromisne intrige), načelno držanje komunistične stranke pri postavitvi enotne proletarske liste za Štajersko. Nam niti od daleč ni nikdar v glavo padlo, da bi delali kak kompromis z ljudmi Kristanove in Prepeluhove vrste, z ljudmi, ki niso še nikoli socialistično mislili, ki so smatrali in smatrajo, da so oni stranka in ki so pripravljani, vedno izdati socialistična načela, ki so politično in materialno paktirali z demokracijo, glasovali za militarizem in ki smatrajo politiko za nekako sredstvo za povzdigo svojih osebnih koristi.

Mi smo podali roko samo onemu delu industrijskega proletarijata na Štajerskem, ki principijelno obsoja socialpatrijotizem, šovinizem in reformizem, ki je pripravljen razkrinkavati to meščansko demokracijo in boriti se za proletarsko demokracijo ter podpirati svetovsko Rusijo. Z agenti kapitalizma pa, ki so si nadeli krinko socialne demokracije, a propagirajo edino le konsolidacijo meščanskih institucij in meščansko demokracijo, pa ne samo ni mogoč nikak kompromis, temveč je naša dolžnost, da vodimo proti njim, ki so najnevarnejše orodje kapitalizma, ki dobiva na ta način dostop med delavske mase, najenergičnejši boj.

Celjski zbor je zopet postavil na noge in v ospredje te bankrotirane ministre in poverjenike, ki si nadevajo socialistično ime samo zaradi tega, da bi se na proletarskih hrbtih zopet popeli v parlament, tam ponovno izdajali proletarske interese, podpirali reakcijo in kontrarevolucijo, glasovali z demokracijo za zakon o redu in delu, votirali milijarde kredita za militarizem, denun-

cirali komuniste, razdirali strokovne organizacije proletarijata in za vse to dobivali kot nagrado od demokratov brezobrestna posojila za konzume in oblačilnice, izvoznice in druge take pravice za zatirane »proletarske« voditelje. To najboljše dokazuje kandidatna lista, ki so jo diktirali delegatom v kljub protestu (zanjo se je vzdignilo le nekaj ročic nastavljenec). Ta kandidatna lista je sestavljena tsko, da v slučaju, da vjamejo nekaj glasov pri volitvah, pride v konstituanto Prepeluh in Anton Kristan, torej ljudje, katerih delovanje je slovenskemu ljudstvu dovolj poznano in politiko katerih je obsodil strankin zbor v Ljubljani in v Mariboru. Ali bo ljudstvo poskrbelo, da niti eden od teh ministrov in poverjenikov ne dobi priložnost izdajati ponovno interese proletarijata. Kdor bo glasoval za Kristana, ta bo glasoval za demokrate, zastopnike kapitalizma, bo glasoval za militarizem, za demokratični zakon o redu in delu in za vse tiste zločine, ki jih je delala demokratična socijalistična vlada.

(Dalje prihodnjič.)

Konferenca revolucionarnega proletarijata Štajerske v Trbovljah.

V nedeljo se je zbralo 54 zastopnikov zavednega Štajerskega proletarijata, ki so zastopali okoli 8.000 strokovno in politično organiziranih proletarcev na Štajerskem, da postavijo enotno proletarsko listo v Štajerskem volilnem okrožju.

Konferenci se je udeležilo in sodelovalo 11 zastopnikov levec. šoc. dem. stranke, ki so zapustili Celjski cirkus diktatorjev nad proletarijatom in prišli v industrijsko središče Slovenije, da napravijo enotno fronto štajerskega proletarijata. Oni so dali duška svojemu ogorčenju proti Kristanovcem, Golouhovcem in vsem drugim socijal renegatom.

Na konferenci je bilo nadalje nazočih 60 gostov proletarcev. Celje in Trbovlje — kakšna razlika. Celje malomeščansko šovinistično gnezdo — Trbovlje največji industrijski center v Sloveniji. V Celju je bil zbor malomeščanske birokracije, v Trbovljah konferenca industrijskega proletarijata, avantgarde proletarskega razreda, ki je podal bratovsko roko trpečemu delavnemu ljudstvu na kmetih.

V Celju je bil velik prepir, kdo bo postal poslanec in minister in so se vrivali v ospredje vsakovrstni bivši ministri, poverjeniki, falirani študentje in malomeščanska demokracija, dočim se je v Trbovljah po poročilih o položaju proletarskih mas v posameznih krajih, sporazumno in soglasno sestavila čisto delavska-kmečka lista, za katero bo stalo celo delavno ljudstvo na Štajerskem.

(Konec prihodnjič.)

O konferencah kranjskega in ljubljanskega volilnega okrožja in o naših mnogoštevilnih volilnih shodih prinesemo podrobno poročilo prihodnjič. Obenem bodo objavljene tudi kandidatne liste v vseh treh okrožjih.

Vojska laži proti sovjetski Rusiji.

Zadnje tedne so ruska protirevolucionarna vodstva in obvestilne pisarne v Evropi razvile precejšno agitacijsko delavnost. Neprestano so razširjali popolnoma neutemeljene govorice o velikih vstajah sedaj v Petrogradu, sedaj v Moskvi sedaj zopet na fronti itd. Četudi telegrami iz Moskve in ljudje, ki so prišli iz Rusije, izjavljajo, da v Rusiji vlada

popolen mir, se vlačijo zopet na dan stara govornica in jo kinčajo z novimi nebitvenimi podrobnostmi. Ta lažna vojska se vodi po določenem načrtu in ima nalogo, da vsili splošnosti vero, da se sovjetska vlada nahaja pred padcem. Vrangl bo v bližnji bodočnosti vzpostavil red itd. Ta brezobzirna agitacija hoče sovjetsko Rusijo ovirati, da bi ne mogla sklepati dogovorov z drugimi državami in deluje za razne bele snubilne pisarne Vranglove armade, ki se nahaja v polnem razkrajanju.

Kot zadnje govorice javlja telegram iz Helsingforsa o nekem uporu mornarjev v Petrogradu in Moskvi, o težkih pouličnih bojih v Petrogradu, o 700 kot talci zaprtih osebah, ki so bile ustreljene v Moskvi itd. Te alarmantne govorice se razširjajo iz Helsingforske centrale in iz protirevolucionarnih ruskih agencij, ki jih vodi in inšpicira protiboljševiški fanatik Burcev in ki imajo svoje podružnice v večih mestih Evrope, med drugimi tudi v Kopenhagenu in Štokholmu. »Rosta Wien« lahko na podlagi neposrednega obvestila iz Rusije javi, da so te govorice brez vsake podlage. V resnici ni bilo nikakih pouličnih bojov in v Moskvi niso bili ustreljeni nobeni talci. Noben svet (po telegramu sveta severne Komune) ni zapustil Petrograda ali Moskve. Stvarno je sovjetska vlada krepkejša kakor sploh kedaj, ves delavski ruski narod in velik del ruske inteligence jo podpira v njenem boju proti Vranglu. Ruski kmetje vedo, da bi jih njegove zmage oropale zemlje, ki jim jo je dala revolucija. Vranglov ultrareakcionarni program je le pripomogel, da se je večji del ruske inteligence priklonil kmečki in sovjetski vladi. Gospod Burcev prezgodaj poje smrt sovjetski Rusiji.

Koga naj volijo begunci?

»Naprej« št. 252 od 2. XI. 1920 je prinesel članek: **Za katero stranko naj begunci pri prihodnjih volitvah glasujejo?**

Jaz kot begunec bi imel omeniti samo eno in sicer:

Mi Goričani, oziroma begunci smo bili vedno razredno zavedni in zaradi tega je tudi sedaj naša dolžnost kot beguncev, da se zavedamo in gremo tja, kamor spadamo, tako danes, kakor 28. novembra.

Kakor jaz dobro vem in se spominjam govorov bivših naših voditeljev, so bili ti govori in ti voditelji res delavski; pogledjmo danes?

Spominjam se dobro govora gosp. Etbina Kristana ob stavki stavbinskih delavcev v Gorici l. 1912 v ulici Treh Kraljev št. 6. Kako je tistikrat govoril? Slišal sem ga tedaj in njegov govor mi leži še vedno na srcu, govor tega Kristana, ki je bil takratni voditelj J. S. D. S. to je jugoslovanskega proletarijata. Dalje sem ga slišal na shodu v Trstu v Delavskem Domu v ulici Madonina, takrat je g. Etbin Kristan govoril še po navkih Karla Marksa in bil res pravi voditelj proletarijata.

Dalje sem ga slišal spet po toliko letih na volilnem shodu v »Unionu« v Ljubljani. Tisti Kristan, kateri je leta 1912 govoril po Marksovem programu, tisti Kristan je na volilnem shodu v »Unionu« vse Marksove nauke pozabil in kakor jih je Etbin pozabil kot prvi voditelj te stranke, so jih drugi, ki so na drugem mestu, tudi pozabili.

Radi tega je moja dolžnost in dolžnost vseh beguncev, ki trpijo, ki se zavedajo proletarske dolžnosti, da gredo v boj za tisto stranko, ki zastopa res dolžnosti proletarcev, za tisto stranko,

ki se je držala leta 1912 Marksovega programa, za tisto stranko, katera se drži in ravna še po Marksovem programu in to je **Komunistična Stranka.**

Tisti Kristan, kateri nam je govoril l. 1912 v Gorici, govoril nam je po Marksovem programu, zavedal se je proletarske dolžnosti, in kakor on tako tudi vsi ostali voditelji J. S. D. S. in danes se tega več ne držijo. **Danes so postali ti ljudje popolnoma meščanski od prvega do zadnjega.**

Zaradi tega je naša dolžnost, kot zavednih proletarcev, da zapustimo te ljudi, da gremo 28. novembra v boj za stranko, ki nas res zastopa in je prava voditeljica zatiranega delavskega in kmečkega ljudstva, in to je **Komunistična Stranka.**

Seznam za tiskovni in volilni sklad prihodnjič.

Uničenje Vranglove armade.

Velike zmage rdeče armade.

Moskva, 4. novembra. Uradno se poroča, da ruske čete na južni fronti prodirajo. V zadnjih dneh so zajele več tisoč mož. Število ujetnikov raste. 30. oktobra je boljševiška konjenica napadla mesto Salkovo in ujela celo garnizijo.

London, 4. novembra. Boljševiški sunek proti jugu je resnejši, kakor se je skrajaj pričakovalo. Armada Vranglova je v nevarnosti, da bo uničena. Tarnopol javlja, da je Vranglova fronta predrta in obkoljena in da je pot v Krim prosta.

Moskva, 4. novembra. Trockij piše v »Izvestijih«. Pet boljševiških armad okroža z vseh strani Vranglovo armado, ki je bila v zadnjih dneh skoro popolnoma odrezana od morske ožine. Obroč postaja vedno ožji. Vranglova armada sicer še ni popolnoma uničena, ker prihajajo še močne sile z raznih strani, vendar pa je toliko kakor govo, da je usoda glavne armade že odločena. Ta uspeh nam odpira pot na Krim.

100 odstotno zvišanje carine. Finančno ministrstvo je z dne 3. novembrom povišalo ažijo na carino za 100%. Tako bodo imeli trgovci razlog, da zopet povišajo cene vsaki stvari. Kakor je videti, se Jugoslavija res hitro konsolidira.

Število volilcev v Ljubljani. V Ljubljani je vpisanih 11.235 volilcev za volitve v Konstituanto.

Atentat na 8urni delavnik.

Ministrski svet, v katerem so zastopani tudi slovenski demokratje in klerikalci, je podpisal naredbo, ki jo je predložil minister za socijalno politiko dr. Kukovec. S to naredbo se podaljša za »malo« obrt delavni čas na 9 ur. Kako se jim mudi spraviti, pod streho razne reakcionarne uredbe, še predno se snide ustavodajna skupščina. Gospodje le naj bodo prepričani, da se bodo vse njihove nepostavne naredbe in uredbe zblinile v nedolgem času v prazen nič.

Liberalci za vojno z Italijo.

Demokratično »Jutro« piše: »Če pade demokratična stranka, pade tudi jugoslovensko-shvačanje naše države. Če pade ta stranka in zmaga velesrbska misel, potem zastoj pričakujete **revanše na zapadu** in zastoj upate na to, da kedaj državo in narod pridobite, da se vname za neodrešeno Primorje.«

To je dovolj jasno: **liberalci hočejo vojno z Italijo!** Isto si žele tudi samostojni, klerikalci, narodni socijalisti in socijalpatrijotje.

Nabirajte za volilni sklad!

Janko Petakovič:

Mezdno gibanje 12.000 rudarjev v Sloveniji.

(Konec.)

Na seji od 26. okt. je g. Skubic vztrajal na stališču, da je za prehrano 3 oseb dovolj dnevno 19 K. Mi vprašamo gospoda Skubica: naj on prvi gre delat pod zemljo in naj preživi 3 osebe z 19 kronami, pa bomo to storili tudi mi. G. Skubic dobro ve, da se s tem ne da živeti. Toda njemu se ne gre za življenje rudarjev, ampak za profit. On hoče s tem dokazati, da rudarju ni potrebna dobra hrana, obleka, obuvalo, zabava, literatura, ampak samo živinsko delo. G. Skubic pravi: pod starim vodstvom so bili delavci zadovoljni in niso tega zahtevali, sedaj pod novim vodstvom pa vse zahtevajo. Da, da, gosp. Skubic, rudarji zahtevajo, kar je njihovo in ne kar je vaše, zato jim dajte sadove njihovega dela, naj jih uživajo oni in ne vi. Po kakšni pravici vi jemljete rudarjem tri dele sadov njihovega dela in le en del puščate njim, po kakšni pravici vi, ki ne delate, zahtevate razen razkošnega lepega življenja še profit od tujega dela. Vi zdihujete za starim delavskim vodstvom, ki je delavce zibalo v spanje, in proklinjate novo vodstvo, ker je zdramilo rudarje, ki sedaj zahtevajo, kar je njihovega.

Vi mislite, da je nepošteno, če rudarji zahtevajo plod svojega dela, ali pa je pošteno, da vi jeste plod tujega dela? Dajte rudarjem plodove njihovega dela, mi od vas nič več ne zahtevamo.

Kakor rečeno smo že v »Rdečem Praporju« ugotovili upravičenost naših zahtev in s tem obvestili javnost, da se nam ne bi očitalo, da je to gibanje političnega značaja, kakor tudi, da bi nam javnost kolikortoliko pomagala. Toda žalibog javnost molči. Razumljivo je iz opravičenih razlogov, da meščanski tisk ni nič drugega kakor prostitutka, ki svoja dražila prodaja za denar. Javnost molči pred onimi strašnimi dejstvi, od katerih se poštenemu človeku ježe lasje, njej pa ne; ona molči ne zato, ker ne ve, temveč zato, da se ne bi na daleč slišalo o tem sistematičnem ubijanju rudarjev.

Ona hoče s tem skriti barbarsko mučenje rudarjev s strani gladjatorjev — akcijonarjev. Ne samo to, da molči, ona je pričela napadati. Tako je »Slovenski Narod«, od 27. pr. m. pod naslovom »Primerjajte!« rekel, da so plače rudarjev velike in vseeno zahtevajo eksistenčni minimum, dočim uradniki z manjšo plačo molčijo. Ta takoj hoče reči, da fizični delavci imajo manj pravice, dobro živeti, kakor pa pisarji in tisti, ki sploh ne tratijo niti umnih niti telesnih sil. Naj se ta gospoda bojuje potom organizacije, če hoče lepše življenje, toda naj ne klečeplazijo.

Javnost torej molči. Za kaj? Pač za to, ker ji je predstavništvo izkoriščevalcem vrglo masten grizljaj in ker je javnost sploh hotela braniti koristi meščanstva. Njej ni bilo mar 12 tisoč življenj rudarjev, brigala se je za zaščito dobička izkoriščevalcev.

Naj rudarji spoznajo, da so ti časopisi javnosti orodje tistih izkoriščevalcev, ki jih tako strašno pritiskajo. Kot taki nimajo mesta v sredini rudarjev in zaradi tega preziramo tisk, ki brani kapitalizem.

Kakor rečeno je pokrajinska vlada odločila, da s svojim uplivom sporazumi obe stranki. To je tudi njena dolžnost. Zaradi tega ne sme biti pristranska, ne sme s strankarskim natezanjem ustvarjati pogojev za nesporazum. Zadržati je prepričana, da so rudarji kot najznačajnejši branik delavcev danes v najslab-

šem položaju. To dejstvo se mora pripisati samo vladi, ker je ona s svojim neobjektivnim postopanjem v vprašanju rudarjev spravila v nevarnost ne samo življenja teh ljudi, temveč tudi obstoj proizvodnje.

Rudarji s sedanji zahtevami hočejo doseči le svoj eksistenčni minimum, ki bo brez dvoma tudi podloga minima proizvoda. Če ima delavec vse pogoje življenja, tedaj se more od njega tudi zahtevati delo. Toda kaj hočete danes zahtevati od nagega in lačnega rudarja?

Postopanje premogokopne družbe je barbarsko in nevarno. Ali sme vlada zavzemati stališče dobička podjetja, ali sme vlada določevati eksistenčni minimum po potrebni velikosti dobička? Če bi vlada zavzemala stališče, ki ga je zavzela na seji 25., tedaj bi se očitno videlo, da vlada služi družbi. Če bo vlada družbo vprašala za svet, tedaj bi to izgledalo tako, kakor da je vlada pod suvereniteto Reprezentance.

Ako bo vlada vztrajala v svojem natezanju, kakor se je do sedaj pokazala enostranska, bi to pomenilo, da hote sili rudarje, da se postavijo v bran za svoje življenje. Vlada misli, da bo z bajoneti zadušila revolto ogorčenja rudarjev in na ta način nasilno zavaruje drzno izkoriščanje podjetja. Motite se, gospodje; ogenj se ne gasi s petrolejem.

Ker rudarji vedo, da vztrajanje v sedanjem položaju pomeni izumiranje, morajo ta trenotek reči, ako nočemo dopustiti, da na sramoten način izumremo, se moramo mi vsi potom naše organizacije S. R. J. boriti do skrajnosti. Vlada mora v tem slučaju računati, da boj rudarjev v Sloveniji je boj rudarjev cele Jugoslavije, ker je savez rudarskih delavcev savez vseh rudarjev v Jugoslaviji in je danes predstavitelj rudarjev v Sloveniji.

Za hrbti 12.000 rudarjev stoji še 18.000, ki vsako minuto čakajo z nestrpnostjo razvoj pogajanj in ki so se odločili, prenesti vse v obrambo pravičnih zahtev svojih sodrugov.

Podzemeljski orjak se je dvignil, spoznal je pot k svoji pravici, k svojemu pravnemu položaju, k svojemu plodu dela in ne bo več pustil, da paraziti jedo njegov sad.

Živela sila ujedinjene zveze rudarskih delavcev!

Živel boj podzemeljskega orjaka!

Iz komunistične Slovenije.

Moravče. Dne 31. m. m. je bil tu dobro obiskan shod komun. stranke, na katerem je poročal sodrug Osterc. Vsa protigatija in trganje plakatov od strani tamošnjih klerikalcev ni moglo preprečiti obile udeležbe. Neki Moric, bivši lemenatar, le pripeljal korporativno ves pevski zbor klerikalne stranke s seboj. Oglasil se je potem tudi k besedi, ker pa ni vedel ničesar povedati, je našega govornika naposled vprašal, kaj so napravili ogrski komunisti. S. Osterc mu je odgovoril, kako zverinsko in razbojniško vlada klerikalna vlada z morilcem Horthyjem na čelu, nakar je osramočen z vsemi svojimi backi zapustil shod. Navzoč je bil tudi predsednik samostojne kmetske stranke, ki se pa ni oglasil k besedi. Kmetsko ljudstvo se že zaveda in ve, da bode oddalo pri volitvah svoje glasove za komunistično stranko.

Kresnice. Dne 17. m. m. je bil tu dobro obiskan shod komunistične stranke. Poročal je sodrug Osterc, kateri je opisal položaj v sedanji buržuazni Jugoslaviji in ožigosal strahovlado bajonetov in nasilstev. Razložil je tudi položaj v Rusiji, kjer vlada popolna

svoboda delavnega in kmetskega ljudstva. Zanimanje in navdušenje poslušalcev je pokazalo, da bo vse volilo komunistično stranko.

Polšnik ob Savi. Pri nas smo imeli dne 31. X. ob 11. uri shod Komunistične Stranke, na katerem je poročal sodrug Zabrezovnik o težkem položaju kmeta in delavca v današnjem družabnem redu, o vzrokih in posledicah svetovne vojne. Zbrani kmetje so z navdušenjem odobrvali izvajanja in zavpili: živela svoboda! Ustanovila se je tudi krajevna politična organizacija K. S. J.

Strokovni pregled

Mezdno gibanje rudarjev. »Radniške Novine«, osrednje glasilo naše stranke, izhajajoče v Belgradu, obširno piše o rudarskih zahtevah v Sloveniji in jih z vso vnemo brani in utemeljuje njihovo pravičnost. Kaj pa naš »Naprej«? Kaj ga naši trpeči rudarji res nič ne zanimajo?

Ujedinjenje brivskih delavcev.

Na kongresu profesionalnih organizacij brivskih delavcev iz cele Jugoslavije, ki se je vršil dne 24. oktobra v Slavonskem Brodu, je prišlo do ujedinjenja vseh brivskih delavcev. Centrala ujedinjene zveze je Sarajevo.

Naše strokovne organizacije za Moskvo.

Iz Zagreba nam javljajo:

24. in 25. oktobra se je tu vršil kongres ujedinjenja saveza krojaških in oblačilnih delavcev in delavk, ki se je izvršil s popolnim ujedinjenjem na centralistični podlagi. Vstopile so zveze iz Srbije, Hrvaške in Slavonije, Vojvodine, Bosne in Hercegovine ter Dalmacije. Centrala je v Belgradu.

Kongres je sklenil vstop v Mednarodni Strokovni Delavski Svet v Moskvi. Pri glasovanju je bilo oddanih za Moskvo 13 glasov, 4 so bili za odgoditev, 1 ni glasoval. Za Amsterdam se ni oglasil nihče.

Istočasno se je vršil kongres ujedinjenja stavbinskih delavcev, ki je tudi uspešno izpeljal svoje delo in se ujedini centralistično. Tudi stavbinski delavci so sklenili vstop v moskovsko strokovno Internacijo, dočim je bil oddan za Amsterdam samo 1 glas.

Živelo ujedinjenje strokovnih organizacij in revolucijarna zavednost delavskih množic Jugoslavije!

Živela Rdeča Strokovna Internacijo!

Domače in razno.

Ali bo temu konec? (Dopis iz Kočevja). Gospodje orožniki govore po Kočevju, da so komunisti roparji in tatovi, sami pa dejansko napadajo mirne ljudi po cestah. V nedeljo 31. X. se je 3/4 9 uro zvečer pripetila pač žalostna zgodba. Bilo nas je par poštenih fantov v družbi, kar pridejo ti gospodje nasproti in nas brez vsakega vzroka napadejo z bajoneti. Najhujši v kočevskem okraju je brez dvoma slavni gospod narednik Šifler. Eden naših sodrugov Poznič Peter je bil pri tem napadu močno ranjen v desno roko od bajonetov. Bilo je pet orožnikov proti enemu, to je žalostno. To pa še ni vse. Pretepavajo po cesti mlade in stare s puškinimi kopiti. Prej je bil vedno mir, sedaj pa človek ni več varen svojega življenja. Zahtevamo najodločnejše, da nas puste pri miru. Pritožili se bomo na deželno vlado. Ravno sedaj se mi zopet pritožujejo sodrugi, da bili tudi napadeni izven mesta. Omeniti hočem vsa imena: Ludovik Vidmar, Kerklec Martin, Bruder Franc, Grošelc Jože, Škof Jurij in tudi Hrvatje,

vsii pa brez vzroka. Napadli so jih orožniki s kopiti in bajoneti. Tudi narodnjaki napadajo komuniste. En tak je je vprašal našega sodruga Cingela, kaj da je. Ker pa je ta rekel da je komunist, mu narodnjak da zaušnico in zbeži. Ali so orožniki poslani za to, da skrbje za red, ali pa zato, da z orožjem napadajo mirne ljudi na cesti? Besedo ima deželna vlada.

Gospod Golouh bo izdal manifest — patrijotom ministre, komuniste v — aresti!

Sedaj smo pogubljeni, na tleh leže komunizma stebri stari, kajti — gospod Golouh napoveduje v koruznosocijalističnem »Napreju«, da bo izdal manifest na slovensko delavstvo. Gorje, stokrat gorje! Potegnil bo silen piš iz Goluhovega manifesta in — komunizma bo konec. Kajti biti Golouh, to kaj pomeni, to zaleže! Če izda gospod Golouh manifest, to niso mačkine solze, ampak je zadeva v najslabšem slučaju zgodovinskega pomena, če že ne za proletarijat, pa vsaj za koruzni socializem. Šalo na stran! Golouh se nam vendarle smili: človek skače semtertja kakor žoga, ki si jo podajajo otroci. Enkrat anarhist, potem socialista, potem Wilsonov nacionalistični demokrat, nato prijavi slovensko socialdemokracijo v II. internacijo, nato postane nacionalni boljševik (nastop v oktobru lani Unionu), nato levičar protiministerijalist, (lanski novemberski kongres), kmalu potem se pokaže pripravljenega postati poverjenik; ko iz tega ni bilo nič, nastopi z vso vehemenco proti koruznim socialistom (socialpatrijotom) in osnuje (misli, da jo je on osnoval) »svojo« stranko in postane komunist v oklepaju. Je proti kompromisom s koruznim socializmom, kmalu nato dela z vso vnemo za kompromis s koruznim socializmom. Nato je zaprt in zajec je v ogledalu videl svojo podobno in je spoznal, da je — golouh. Sedaj postane Golouh centrumaš. Ker vse na svetu teče, kakor pravi Heraklit, se Golouh konečno povrne v koruzni socializem kot izgubljeni sin, ki je zgrešil poklic in pot. To bi bilo vse lepo, kratka avantura, kajti Golouh je, pravijo vsaj, pesnik in mu ni za meriti. Ampak g. Golouh je zraven tega tudi skrajno domišljav. Sedaj bo izdal manifest za koruzni socializem in — komunizma bo konec: Anton in Ebin s Prepeluhom bodo postali ministri, Golouh pa poslanec koruznega socializma. Nam je žal g. Golouha, da ga ni življenje še toliko naučilo in da ne vpoštevava marksizma vsaj toliko, da bi vedel, da ena oseba ne pomeni nič. To bi lahko videl na vzgledu Etbina Kristana, ki je vsekakor sposobnejši od Golouha in ta je pomogel koruznemu socializmu samo — do poloma na Štajerskem. G. Golouh, proletarijat ne vodijo pod pazduho ali za nos posamezne osebe, ampak železni družabni zakoni. To boste tudi Vi v kratkem skusili na svoji lastni osebi. Proletarijat je tudi tak, da izdajalca še bolj prezira kot odkritega sovražnika. Komunistični proletarijat je velik, močan, zaveden in značajan, Vi pa ste kvečjemu — Golouh.

Mednarodni pregled.

Potniški promet v Rusiji.

Moskva, 17. X. Promet osebnih vlakov v sovjetski Rusiji se hitro bliža svojemu normalnemu stanju. Sedaj potrebujejo vlaki iz Moskve v Harkov 24 ur, iz Moskve v Omsk 119 ur, iz Moskve v Saratov 23 ur, iz Moskve v Petrograd 15 ur.

Poraz generala Wrangla.

»Krasnaja Gazeta« javlja, da sovjetske čete vedno bolj potiskajo Wranglovo armado proti onim točkam, kjer so se prej nahajale rdeče čete, in je vedno bolj groze s prebitjem fronte. Tako so rdeče čete dospele do postaje Wolnowacha in od jugovzhoda do vzhoda v donsko kotlino. Beli so morali zapustiti Makorenko in so se umaknili v smeri mesta Orjevova. Bela mornarica šteje 16 oklopnih ladij.

Poljski Bankrot.

Varšava, 27. okt. Izdatki Poljske znašajo letos čez 50 milijard poljskih mark. V poljskem vojnem ministrstvu je zaposlenih 1700 vojaških in 1600 civilnih uradnikov, to je dvakrat toliko kakor v drugem največjem vojnem ministrstvu, t. j. na Francoskem. Finančni minister Grabski je izjavil v sejmju, da znašajo zlate in srebrne zaloge 23 1/2 milijona mark. Kako neznatno je to pokritje, se vidi, ako se primerja ta svota z zneskom bankovcev, ki jih je 40 milijard v prometu. Tako je 1000 papirnih mark pokritih z eno zlato ali srebrno marko. Poljska dolguje Združenim Državam okoli 100 milijonov dolarjev, kar znaša 26 milijard mark.

Za III. Internacijo.

Pariz, 28. oktobra. Zborovanje odposlancev sekcij okrožja Pas-de-Calais francoske socialistične stranke, kjer sta si stopila nasproti Frossard in Mayeras, se je odločilo s pretežno večino za sprejem moskovskih pogojev. Delavci lilske tekstilne delavske stroke so sklenili pristop k III. Internaciji. Ravno tako se je odločila sekcija Pré-Saint-Gervaisa s 306 proti 13 glasovi za priključitev. V Lensu se je odločil zbor strankinih članov za moskovske pogoje.

V Indiji vre.

London, 30. oktobra. Iz Bombaya poročajo: Štrajki in vesti o štrajkih so v celi Indiji na dnevnem redu. Štrajk plinaren v Bombayu se je končal po preteku 20ih dni. Iz Janshija telegrafirajo, da je 40.000 nastavlencev Great Indian Peninsular Railways štrajkalo in da so nastale resne težkoče v Bukinghamskih mlinskih v Madrasu, kjer so izključili 7000 nastavlencev.

Iz Simla poročajo: Nacionalistični voditelj Gomdhi je priobčil članek, kjer pojasnjuje svoja naziranja o nepotrebi ženitve. Zahteva, naj se prebivalstvo Indije ne razmnožuje, dokler se Indija ne osvobodi. Indijci se namreč nahajajo v taki sužnosti, da je sramota roditi otroke pod takimi pogoji.

Občinske volitve v Italiji.

Od 4560 občin so dobili po do sedaj znanih rezultatih socialisti v 1270 občinah večino.

Severnofrancoski tekstilni delavci za rdečo strokovno internacijo.

Pariz, 26. X. Tekstilni delavci v Lille in okolici, ki so strokovno organizirani, so se odločili za priključitev k tretji internaciji v Moskvi.

Francoska socialistična mladina za III. Internacijo.

Pariz, 2. nov. Kongres francoskih socialističnih mladinskih organizacij je v svoji včerajšnji sklepni seji s 3453 proti 1953 glasovom sklenil, da se imenovane organizacije priključijo Komunistični Internaciji.

Naročnik iz Kočevja stanujoč Ljubljanska cesta in naročnik Ljubljana 7, ki sta nam po poštni položnici poslala po 8 K naročnine se prosita, da nam sporočita svoje ime. Ob enem prosimo vse cenj. naročnike, da na srednjem delu položnice napišejo samo odposlano svoto, ime priimek in natančen naslov. Druga navodila so razvidna na drugi strani položnice.